104. er fast besluttet på sammen med de panafrikanske institutioner at overvåge, at der er sammenhæng mellem udviklingspolitikken og EU's øvrige politikker, der kan få konsekvenser for udviklingslandene i Afrika;

105. mener, at parlamentarisk kontrol og godkendelse af udviklingsbistandspakker skal være en forudsætning for udbetaling af midler;

106. beslutter sammen med PAP at tilrettelægge et fælles parlamentarisk arrangement forud for det andet EU-Afrika topmøde berammet til december 2007 i Lissabon;

*

* *

107. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter, AU-Kommissionen, AU-Rådet, Det Panafrikanske Parlament, AVS- Ministerrådet og Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU.

P6_TA(2007)0484

International traktat om forbud mod klyngebomber

Europa-Parlamentets beslutning af 25. oktober 2007 om en global traktat om forbud mod fragmentationsammunition

Europa-Parlamentet,

— der henviser til sine tidligere beslutninger om de skadelige virkninger af visse typer af konventionel ammunition (landminer og fragmentationsammunition, ammunition med forarmet uran, fosforgranater, eksplosivt efterladt krigsmateriel (ERW)), der anvendes af såvel stater som af ikke-statslige aktører,

— der navnlig henviser til sin beslutning af 16. november 2006 om konventionen om forbud mod biologiske våben og toksinvåben (BTWC), fragmentationsbomber og konventionelle våben [1], hvori EU anmodes om at støtte initiativet til at vedtage en omfattende og effektiv konvention om et globalt forbud mod fragmentationsammunition;

— der henviser til protokol V af 28. november 2003 om eksplosivt efterladt krigsmateriel til FN's konvention om visse konventionelle våben (CCW) (»Protokol V om ERW«) og glæder sig over dens ikrafttræden den 12. november 20061,

— der henviser til Oslo-erklæringen, der blev vedtaget den 22.-23. februar 2007 af en række stater, FN-organisationer, Den Internationale Røde Kors Komité, koalitionen mod fragmentationsammunition »Cluster Munitions Coalition« og andre humanitære organisationer, der blev enige om inden 2008 at vedtage et retligt bindende internationalt instrument, der skal forbyde anvendelse, produktion, overførsel og oplagring af fragmentationsammunition, der forårsager uacceptabel skade på civile (»Oslo-processen«),

— der henviser til det udkast til forhandlingsmandat om fragmentationsammunition i forbindelse med CCW-konventionen, som Tyskland på vegne af Den Europæiske Union har forelagt gruppen af regeringseksperter under den nævnte konvention,

---

[1] EUT C 314 E af 21.12.2006, s. 327.

— der henviser til Rådets fælles aktion 2007/528/FUSP af 23. juli 2007 til støtte for konventionen om forbud mod eller begrænsninger i anvendelsen af visse konventionelle våben, som må anses for at være unødigt skadevoldende eller for at ramme i flæng, inden for rammerne af den europæiske sikkerhedsstrategi ([1]),

— der henviser til FN's seneste udtalelse om fragmentationsammunition, der blev afgivet på FN-mødet den 17. september 2007, hvori FN opfordrede medlemslandene til straks at tage fat på fragmentationsammunitionens frygtelige konsekvenser for mennesker og for menneskerettigheder og udvikling ved at vedtage et international-humanitærretligt bindende instrument, der forbyder anvendelse, udvikling, produktion, oplagring og overførsel af fragmentationsammunition, der forårsager uacceptabel skade på civile; der kræver tilintetgørelse af de nuværende lagre af sådan ammunition, og som sikrer minerydning, risikooplysning og andre risikonedsættende aktiviteter, hjælp til ofrene, bistand og samarbejde, overholdelse samt gennemsigtighedsforanstaltninger, og hvori FN også opfordrede medlemslandene til at træffe nationale foranstaltninger for straks at standse anvendelsen og overførslen af fragmentationsammunition,

— der henviser til og glæder sig over koalitionen Cluster Munitions Coalition, der blev oprettet af ca. 200 specialiserede ngo'er,

— der henviser til forretningsordenens artikel 108, stk. 5,

A. der henviser til, at »eksplosivt efterladt krigsmateriel« betyder eksplosiv ammunition, der er blevet forsynet med en tændladning eller en lunte, blevet armeret eller på anden måde forberedt til brug, og som har været anvendt i en væbnet konflikt og burde være eksploderet, men som ikke er det,

B. der henviser til, at termen »fragmentationsammunition« dækker over våbensystemer, der både kastes ned fra luften, og som affyres fra jorden,

C. der henviser til, at fragmentationsammunition, selv de mest moderne typer heraf, har en uansvarligt høj fejlrate og ofte ikke eksploderer, når den rammer jorden, hvormed ammunitionen fortsat er til fare for befolkningsgrupper længe efter en konflikts ophør; der endvidere henviser til, at mange typer fragmentationsammunition er forsynet med en følsom lunte, der reagerer over for mindre fysisk kontakt end personelminer,

D. der henviser til, at fragmentationsammunition er yderst upræcis, ofte anvendes i store mængder over både land- og byområder, og dækker et omfattende område efter spredning, hvorved der opstår store mængder eksplosivt efterladt krigsmateriel,

E. der henviser til, at fragmentationsammunition er yderst vilkårlig, idet brugere heraf ikke kan skelne mellem militærfolk og civile, og at det er blevet dokumenteret, at 98 % af ofrene for sådan ammunition er civile,

F. der henviser til, at fragmentationsammunition har alvorlige menneskelige konsekvenser for sårbare samfund og humanitære hjælpearbejdere, og at antallet af døde og sårede er højt, navnlig blandt børn, der tiltrækkes af farverne på disse våben, og af, at våbnene er så små,

G. der henviser til, at alle typer anti-desarmeringsanordninger er rettet mod det humanitære minerydningspersonale,

H. der henviser til, at ueksploderet fragmentationsammunition har en negativ indvirkning på udvikling og genopbygning, eftersom den trussel, som eksplosiv ammunition udgør, blokerer adgang til veje, bygninger og kritisk infrastruktur og forhindrer dyrkning af landbrugsjord, hvilket hæmmer den lokale handel og kommunikation samt indvirker på fødevaresikkerheden og endvidere kan forhindre nødhjælp i at nå frem,

I. der henviser til, at de lande, som man ved har været berørt af fragmentationsammunition, omfatter nogle af de fattigste lande i verden, og at det i disse lande ofte er de fattigste indbyggere, der lider størst skade,

([1]) EUT L 194 af 26.7.2007, s. 11.

J. der henviser til, at der foreligger beviser for, at fragmentationsammunition oplagres i mere end 15 EU-medlemsstater og produceres i mindst 10 medlemsstater,

K. der henviser til »Mahoux-loven«, der forbyder finansiering, produktion, anvendelse og oplagring af fragmentationsammunition, og som blev vedtaget i Belgien den 26. april 2007,

1. understreger på ny behovet for at styrke den internationale humanitære folkeret, idet den finder anvendelse på fragmentationsammunition, og for på internationalt plan straks at vedtage et omfattende forbud mod anvendelse, produktion, overførsel og oplagring af fragmentationsammunition, og støtter derfor kraftigt den proces, der blev indledt i Oslo;

2. kræver et øjeblikkeligt moratorium for anvendelse, oplagring, produktion, overførsel eller eksport af samt investering i fragmentationsammunition, herunder eksplosiv fragmentationsammunition, der kastes ned fra luften, og anden ammunition i form af missiler, raketter, og artilleriprojektiler, indtil man har forhandlet sig frem til en international bindende traktat om forbud mod produktion, oplagring, eksport, og anvendelse af sådanne våben;

3. opfordrer alle EU's medlemsstater til at vedtage nationale foranstaltninger, der fuldstændigt forbyder anvendelse, produktion, eksport og oplagring af klyngebomber;

4. opfordrer alle stater, der har anvendt fragmentationsammunition og lignende våben, som skaber store mængder eksplosivt efterladt krigsmateriel, til at påtage sig ansvaret for rydning af sådan ammunition og til navnlig at føre nøjagtige optegnelser over, hvor en sådan ammunition er blevet anvendt, for at lette rydningsindsatsen efter konflikten; mener, at sådanne optegnelser bør anvendes til på tydelig vis at advare om de områder, der er farlige for de lokale befolkninger og de humanitære hjælpearbejdere, i overensstemmelse med protokol V om eksplosivt efterladt krigsmateriel;

5. insisterer på, at tropper fra EU-medlemsstater under ingen omstændigheder bør anvende nogen form for fragmentationsammunition, indtil der er indgået en international aftale om bestemmelser for, begrænsning af eller forbud mod disse våben;

6. understreger, at den stat, på hvis territorium der findes eksplosivt efterladt krigsmateriel, har ansvaret for at udsende advarsler om sådant materiel og træffe foranstaltninger til beskyttelse af civilbefolkningen, herunder gennem undervisning, samt at tilbyde særlig information om, hvorledes man hjælper mennesker, der er kommet til skade som følge af eksplosivt efterladt krigsmateriel;

7. opfordrer de EU-medlemsstater, der har anvendt fragmentationsammunition til at yde bistand til de befolkningsgrupper, der er berørt heraf;

8. opfordrer Kommissionen til straks at øge den finansielle støtte til de samfund og de personer, der er berørt af eksplosivt efterladt krigsmateriel, med alle til rådighed værende midler;

9. opfordrer indtrængende de medlemsstater, der ikke har undertegnet protokol V om eksplosivt efterladt krigsmateriel, til at undertegne og ratificere denne og til indtil da at handle i overensstemmelse med dens ånd;

10. glæder sig over de bestræbelser, som Rådets formandskab og EU-medlemsstaterne har gjort sig for at fastsætte et mandat til at forhandle om vedtagelse af en ny protokol til CCW, som tager fat på alle de humanitære problemer, der er forbundet med anvendelse af fragmentationsammunition, og beklager, at der hidtil ikke er gjort mange fremskridt;

11. anmoder Rådet om at vedtage en fælles holdning, der forpligter alle EU's medlemsstater til at presse på for at få fastsat et stærkt forhandlingsmandat i forbindelse med FN's konvention om visse konventionelle våben og til aktivt at støtte Oslo-processen;

12. påpeger, at et internationalt instrument som minimum skal omfatte følgende bestemmelser for at være effektivt:

a) et forbud mod anvendelse, produktion, finansiering, overførsel og oplagring af fragmentationsammunition,

b) et forbud mod at yde bistand til personer i forbindelse med disses anvendelse, produktion, overførsel eller oplagring af fragmentationsammunition,

c) en forpligtelse til at tilintetgøre lagre af fragmentationsammunition inden for en vis periode, der skal være så kort som muligt,

d) en forpligtelse til at afmærke, indhegne og rydde forurenede områder hurtigst muligt og ikke senere end en fastsat frist og til at opbygge og vedligeholde en effektiv kapacitet til at træffe sådanne foranstaltninger, samt en forpligtelse til at yde sådan bistand i forbindelse med afmærkning, indhegning og andre advarsler samt risikooplysning og rydning; brugere af fragmentationsammunition bør være særlig forpligtet til at yde sådan bistand, herunder tilvejebringelse af rettidige og detaljerede oplysninger om anvendelse;

e) en forpligtelse til at yde bistand til ofrene i form af f.eks. gennemførelse af indsamling af oplysninger, akutbehandling og vedvarende lægehjælp, fysisk genoptræning, psykologhjælp, social integration, økonomisk integration og/eller reintegration, advokatbistand samt love og politikker vedrørende handicap;

13. henstiller, at Parlamentet repræsenteres på de kommende konferencer, der afholdes inden for rammerne af Oslo-processen;

14. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, den højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's generalsekretær og koalitionen Cluster Munitions Coalition.

P6_TA(2007)0485

Produktion af opium til medicinske formål i Afghanistan

Europa-Parlamentets forslag til henstilling til Rådet af 25. oktober 2007 om fremstilling af opium til medicinske formål i Afghanistan (2007/2125(INI))

Europa-Parlamentet,

— der henviser til forslag til henstilling til Rådet fra ALDE-Gruppen om fremstilling af opium til medicinske formål i Afghanistan (B6-0187/2007),

— der henviser til sine tidligere beslutninger om Afghanistan, senest beslutningen af 18. januar 2006 [1],

— der henviser til rapporten fra 2006 FN's Kontor for Bekæmpelse af Narkotika og Kriminalitet (UNODC)/Verdensbanken om Afghanistans narkotikaindustri,

— der henviser til årsrapporten for 2007, som UNODC udsendte i juni 2007,

[1] EUT C 287 E af 24.11.2006, s. 176.